

Udělám si sochu!

Jmenuji se Kuba, jsem čtvrták, mám ségru Alenku, která chodí do první třídy, a pana křečka s paní křečkovou. A potom maminku, tatínka, dědu a koně, o které se s Alčou dělíme. Kůň ani děda s námi nebydlí v pražském bytě, za nimi musíme kousek za Prahu.

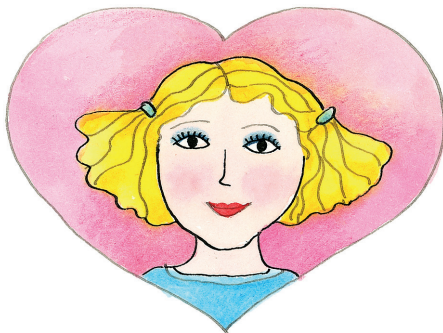
Paní učitelka přišla s nápadem, že by naše třída mohla jet na takový zajímavý výlet do kamenické školy, kde by nás za pět dní naučili vytesat sochu z kamene. My jsme zatím dělali jenom zvířátka z mo-

delíny nebo hrnečky z hlíny, které se potom vypálily. Ale opravdovskou sochu jsme ještě nikdy nezkusili.

Vymyslel jsem okamžitě plán. Napadlo mě, že vytesám kamarádku Marcelku.

Mohla by pak zdobit třeba náměstí v městečku u dědy jako ta paní z kašny. Ta ale není vůbec oblečená. Když jsem byl menší, bylo

mi jí líto, že jí musí být zima. Jednou jsem dokonce vylezl na kašnu a oblékl té paní svoje pruhované tričko. Nešlo to úplně, protože v jedné ruce držela nějakou mísu a z té tekla voda do kašny. Rukáv byl moc úzký a nepodařilo se mi tu kamennou paní přesvědčit, aby na chvíli mísu položila. Dnes už vím, že té paní zima není a že to ani není sprosté. Děda mi vysvětlil, že je to umění. Stejně ale udělám Marcelku radši oblečenou.

